

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 75

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 29 ianuarie 2004

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1 din 7 ianuarie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 83/1998 privind procedura falimentului băncilor, astfel cum a fost modificat și completat prin art. I pct. 25 din Legea nr. 597/2002.....	1-5	336/2003. — Ordin al ministrului economiei și comerțului pentru aprobarea Prescripției tehnice PT C 11-2003, ediția 1, „Cerințe tehnice privind sistemele de automatizare aferente centralelor termice“	6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
333/2003. — Ordin al ministrului economiei și comerțului pentru aprobarea Prescripției tehnice PT C 2-2003, ediția 1, „Cerințe tehnice privind regimul chimic al cazanelor de abur, de apă caldă și de apă fierbinte“	5	6/22. — Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului și al ministrului sănătății pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea Comisiei interministeriale pentru autorizarea îngrășămintelor în vederea înscrierii în lista îngrășămintelor autorizate cu mențiunea RO-ÎNGRĂȘĂMÂNT, pentru utilizarea și comercializarea în România.....	6-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1

din 7 ianuarie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 83/1998 privind procedura falimentului băncilor, astfel cum a fost modificat și completat prin art. I pct. 25 din Legea nr. 597/2002

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Ioan Vida — judecător
Aurelia Popa — procuror
Mihai Paul Cotta — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 83/1998 privind procedura falimentului băncilor, astfel cum a fost modificat și completat prin art. I pct. 25 din Legea nr. 597/2002, excepție ridicată de Parchetul de pe lângă Tribunalul București în Dosarul nr. 5.615/2000 al Tribunalului București — Secția a VII-a comercială.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 11 decembrie 2003, în prezența părților: Banca

Internațională a Religiilor prin lichidator S.C. Reconversie și Valorificare Active — S.A. (Moore Stephens SA), prin avocat; Banca Internațională a Religiilor reprezentată de Pană Ion, prin avocat; Banca Internațională a Religiilor reprezentată de consiliul de administrație, prin avocat; Banca Națională a României, prin consilier juridic; Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar, prin consilier juridic. A lipsit Camera de Comerț și Industrie a României, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Dezbaterile au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la 17 decembrie 2003 și, apoi, la 7 ianuarie 2004.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 aprilie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 5.615/2000, **Tribunalul București — Secția a VII-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 25 alin. 2 din Legea nr. 597/2002 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 83/1998 privind procedura falimentului băncilor**, excepție ridicată de Parchetul de pe lângă Tribunalul București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, reprezentantul Ministerului Public arată, în ședința din 7 aprilie 2003, așa cum rezultă din încheierea instanței, că „viciile de neconstituționalitate ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 186/1999 referitoare la încălcarea art. 114 alin. (4) și art. 107 alin. (4) din Constituție au fost în mod automat și efectiv preluate de dispozițiile art. 2 al. art. III pct. 25 din Legea nr. 597/2002, astfel încât și ele sunt neconstituționale“. Totodată se consideră că „textul vizat de excepția de neconstituționalitate ar trebui completat astfel încât să se excludă posibilitatea retroactivării unei ordonanțe lovite de vicii de neconstituționalitate“.

De asemenea, în memoriul depus la instanță la 7 martie 2003, autorul excepției arată, pe larg, că „la data de 29 octombrie 2002, prin Legea nr. 596/2002, Parlamentul a respins, iar prin Legea nr. 597/2002 a abrogat Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 186/1999, act normativ care a stat la baza declanșării procedurii de faliment a Băncii Internaționale a Religiilor“. Prin alin. 2 al art. III pct. 25 din Legea nr. 597/2002, se arată în continuare, „se precizează «Procedurile falimentului declanșate în baza prevederilor Legii nr. 83/1998, cu modificările și completările ulterioare, vor fi continuate în conformitate cu prevederile legii menționate, valabile la momentul dării hotărârii de deschidere a procedurii». Data hotărârii declanșării falimentului Băncii Internaționale a Religiilor este 10 iulie 2000, dată la care era în vigoare Legea nr. 83/1998 privind procedura falimentului băncilor, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 186/1999“.

Referitor la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 186/1999, se susține că aceasta „este lovită de vicii de neconstituționalitate, deoarece a fost publicată în Monitorul Oficial al României la data de 19 noiembrie

1999 — depusă la Parlament spre aprobare la 22 noiembrie 1999, încălcându-se prevederile art. 114 alin. (4) din Constituția României.

Pe de altă parte, potrivit art. 107 alin. (4) din Constituție, ordonanțele se semnează de primul-ministru și se contrasemnează de miniștrii care au obligația punerii lor în executare.

Semnarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 186/1999 doar de primul-ministru constituie, astfel, un alt viciu de neconstituționalitate al ordonanței.

Aceste vicii de neconstituționalitate au fost în mod automat și efectiv preluate de către dispozițiile alin. 2 art. III pct. 25 din Legea nr. 597/2002, astfel încât aceste dispoziții sunt lovite și ele de vicii de neconstituționalitate“.

În final, autorul excepției consideră că „textul de mai sus trebuie completat astfel încât să se excludă posibilitatea ultraactivării legii care instituie procedura falimentului, care, deși valabilă la momentul dării hotărârii de deschidere a procedurii, este susceptibilă de vicii de natura celor invocate în legătură cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 186/1999 care completează Legea nr. 83/1992“.

Tribunalul București — Secția a VII-a comercială opinează că excepția este neîntemeiată pentru următoarele considerente: „Textul criticat pentru neconstituționalitate este o normă de procedură, care indică legea aplicabilă în cazul continuării procedurilor falimentului, deschise în baza Legii nr. 93/1998, cu modificările și completările ulterioare.

Excepția invocată antamează o problemă de aplicare a legii și de interpretare a acesteia, problemă care, conform art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, nu poate fi rezolvată de Curtea Constituțională.

Este importantă distincția între soluționarea excepției de neconstituționalitate, care este în competența Curții Constituționale, și rezolvarea problemei apărute în interpretarea și aplicarea legii, care este de competența instanței judecătorești.

Excepția de neconstituționalitate nu vizează Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 186/1999, ci textul prin intermediul căruia această ordonanță, respinsă și abrogată, ultraactivează.

Această soluție de excepție de la principiul aplicării imediate a legii noi este expresia voinței legiuitorului și nu încalcă în mod direct nici un text din Constituție.

Mai mult, în textul ce face obiectul excepției de neconstituționalitate nu se face referire expresă la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 186/1999, iar faptul că această ordonanță ar ultraactiva s-a dedus pe cale de interpretare“.

În concluzie, arată instanța, „față de motivarea autorului excepției conform cu care viciile de neconstituționalitate ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 186/1999 privind încălcarea art. 107 alin. (4) și art. 114 alin. (4) din Constituție au fost preluate de art. III alin. 2 pct. 25 din Legea nr. 597/2002“, se apreciază că „excepția este neîntemeiată, întrucât aceste vicii se referă la procedura de adoptare a acestui act normativ, iar nu la conținutul său. Pretinsele vicii de neconstituționalitate au fost acoperite prin respingerea și abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 186/1999, iar soluția ca această ordonanță să se aplice în continuare procedurilor deschise în

perioada cât era în vigoare este o problemă de voință legislativă, care excede controlului de constituționalitate“.

În legătură cu susținerea autorului excepției în sensul că „textul ce face obiectul excepției ar trebui completat, pentru a se exclude posibilitatea ultraactivării unei ordonanțe lovite de vicii de neconstituționalitate“, instanța, referindu-se la jurisprudența Curții Constituționale, arată că această Curte „a stabilit că nu este competentă de a se substitui legiuitorului cu prilejul rezolvării unei excepții de neconstituționalitate al cărei obiect privește lacune legislative ori în cazul unor reglementări legale despre care se pretinde că ar fi incomplete ori nesatisfăcător redactate“.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere comunicat Curții Constituționale, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În argumentarea acestui punct de vedere, Guvernul, după ce subliniază că „în mod judicios“ instanța de fond a stabilit că „textul criticat este cel al art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2001“, consideră, „asemenea instanței de fond, că excepția de neconstituționalitate nu vizează Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 186/1999, ci textul prin intermediul căruia această ordonanță, abrogată și respinsă, ultraactivează“.

În acest context, Guvernul apreciază că „ultraactivitatea unor dispoziții legale, care reprezintă o excepție de la principiul aplicării imediate a legii noi, reprezintă voința legiuitorului și nu încalcă nici un text din Constituție“. În acest sens, Guvernul opinează „că dispozițiile constituționale statuând principiul neretroactivității legii nu se pot raporta și la ultraactivitatea legii, întrucât acestea sunt de strictă interpretare și aplicare“.

În ceea ce privește motivele invocate ca generând vicii de neconstituționalitate, vizând procedura de adoptare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 186/1999, Guvernul consideră că „acestea sunt neîntemeiate“. Astfel, arată Guvernul, „este adevărat că ordonanța de urgență în discuție a fost publicată în Monitorul Oficial al României anterior depunerii sale la Parlament, însă aceasta nu reprezintă un temei de neconstituționalitate. Art. 114 alin. (4) din Constituție dispune doar că ordonanțele de urgență emise de Guvern intră în vigoare numai după depunerea acestora la Parlament. Prin urmare, în cazul de față, intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 186/1999 a avut loc nu la data publicării, ci la data depunerii sale la Parlament“.

În ceea ce privește „critica întemeiată pe prevederile art. 107 alin. (4) din Constituție vizând lipsa, la finalul textului ordonanței de urgență, a contrasemnăturii miniștrilor autorizați cu punerea în aplicare a acesteia“, Guvernul arată „că aceasta este neîntemeiată întrucât actul este contrasemnat de cei trei conducători ai autorităților administrației centrale împuterniciți cu punerea sa în aplicare“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părților prezente și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat de către autorul excepției, îl constituie dispozițiile art. III alin. 2 pct. 25 din Legea nr. 597/2002 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 83/1998 privind procedura falimentului băncilor. Instanța de judecată a identificat obiectul excepției ca fiind art. I pct. 25 alin. 2 din Legea nr. 597/2002.

Examinând textul de lege criticat, Curtea observă că, în realitate, pct. 25 al art. I din Legea nr. 597/2002 nu are decât un singur alineat, care redă noul cuprins al art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2001, stabilit în urma modificării și completării acestei ordonanțe de urgență prin legea de aprobare. Acest din urmă text conține două alineate cu dispoziții tranzitorii, dintre care cel de-al doilea constituie, în realitate, obiectul excepției de neconstituționalitate. Dispozițiile criticate, cele ale art. III alin. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138 din 18 octombrie 2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 83/1998 privind procedura falimentului băncilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 671 din 24 octombrie 2001, astfel cum au fost modificate și completate prin dispozițiile art. I pct. 25 din Legea nr. 597 din 29 octombrie 2002 de aprobare a acestei ordonanțe de urgență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 18 noiembrie 2002, au următorul cuprins: „*Procedurile falimentului declanșate în baza prevederilor Legii nr. 83/1998, cu modificările și completările ulterioare, vor fi continuate în conformitate cu prevederile legii menționate, valabile la momentul dării hotărârii de deschidere a procedurii.*“

Din analiza excepției rezultă că autorul excepției, deși critică pentru neconstituționalitate în mod direct, *expressis verbis*, dispozițiile art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2001, astfel cum a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 597/2002, își motivează această critică prin mijlocirea unor motive de neconstituționalitate referitoare la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 186/1999, care, la data ridicării excepției de neconstituționalitate, era respinsă prin Legea nr. 596 din 29 octombrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 18 noiembrie 2002, și abrogată prin Legea nr. 597 din aceeași zi, publicată în același număr al Monitorului Oficial al României, Partea I.

O primă excepție de neconstituționalitate, care a vizat direct și exclusiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 186/1999, a fost respinsă ca inadmisibilă de instanța de judecată la 17 februarie 2003.

În cauza de față, motivele de neconstituționalitate sunt de natură extrinsecă, referindu-se exclusiv la nerespectarea unor condiții constituționale privind emiterea și intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 186/1999, prevăzute de art. 107 alin. (4) și art. 114 alin. (4) din Constituție.

Textele constituționale invocate aveau, la data emiterii ordonanței, anterior revizuirii și republicării Constituției, următorul cuprins:

— art. 107 alin. (4): „*Hotărârile și ordonanțele adoptate de Guvern se semnează de primul-ministru, se contrasemnează de miniștrii care au obligația punerii lor în executare și se publică în Monitorul Oficial al României. Nepublicarea atrage inexistența hotărârii sau a ordonanței. Hotărârile care au caracter militar se comunică numai instituțiilor interesate.*”;

— art. 114 alin. (4): „*În cazuri excepționale, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență. Acestea intră în vigoare numai după depunerea lor spre aprobare la Parlament. Dacă Parlamentul nu se află în sesiune, el se convoacă în mod obligatoriu.*”

În concret, autorul excepției arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 186/1999 „este lovită de vicii de neconstituționalitate, deoarece a fost publicată în Monitorul Oficial al României la data de 19 noiembrie 1999 și depusă la Parlament spre aprobare la 22 noiembrie 1999”, iar pe de altă parte, „semnarea Ordonanței de urgență nr. 186/1999 doar de primul-ministru constituie astfel un alt viciu de neconstituționalitate”.

Legătura pe care o face autorul excepției între dispoziția legală criticată *expressis verbis* pentru neconstituționalitate și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 186/1999 este exprimată în formularea că viciile de neconstituționalitate ale acesteia „au fost în mod automat și efectiv preluate de către dispozițiile alin. 2 art. III pct. 25 din Legea nr. 597/2002”.

Examinând critica de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta nu poate fi primită.

În cauză, dispozițiile art. III alin. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2001, astfel cum au fost modificate și completate prin Legea nr. 597/2002 pentru aprobarea sa, au un caracter tranzitoriu, rezolvând un conflict de legi în timp. Textul stabilește că „*Procedurile falimentului declanșate în baza prevederilor Legii nr. 83/1998, cu modificările și completările ulterioare, vor fi continuate în conformitate cu prevederile legii menționate, valabile la momentul dării hotărârii de deschidere a procedurii*”.

În formularea dată de textul respectiv, legiuitorul din anul 2002 se abate de la principiul aplicării imediate a legii noi, hotărând, cu titlu tranzitoriu, că situațiile juridice pendinte să rămână guvernate de prevederile legale abrogate, sub imperiul cărora a fost dată hotărârea de deschidere a procedurii falimentului, fără ca aceasta să aibă semnificația repunerii în vigoare a normelor abrogate.

Procedul folosit de Parlament, prin voința expresă a legii noi, care îl scutește pe legiuitor să reproducă normele aplicabile cazurilor pendinte, nu contravine dispozițiilor constituționale ale art. 125 alin. (3), devenit după revizuirea și republicarea Constituției art. 126 alin. (2), potrivit cărora „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”.

Singura restricție constituțională în materia succesiunii legilor, respectată însă de legiuitor în cauză, o constituie principiul neretroactivității, consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituție, care „se justifică prin faptul că asigură în condiții mai bune securitatea juridică și încrederea cetățenilor în sistemul de drept, precum și datorită faptului că blochează nesocotirea separației dintre puterea legislativă, pe de o parte, și puterea judecătorească sau cea executivă, pe de altă parte” (a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 9/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 326/1994).

Curtea constată, de asemenea, că nu este întemeiată susținerea potrivit căreia dispoziția tranzitorie criticată ar fi preluat „în mod automat și efectiv” „viciile de neconstituționalitate” ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 186/1999, întrucât acestea vizează în exclusivitate nerespectarea unor condiții de emitere și intrare în vigoare a ordonanței de urgență, deci neconstituționalitatea extrinsecă (externă) a acesteia, iar nu conținutul normelor la care se referă legiuitorul.

Solicitarea autorului excepției de a se exercita un control extrinsec (privind respectarea condițiilor constituționale de emitere a unui act normativ) nu poate fi realizată, întrucât, chiar dacă ar fi existat o încălcare a procedurilor constituționale de emitere a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 186/1999, aceasta a fost „asanată” prin acțiunea Parlamentului de respingere și apoi de abrogare, prin lege, a respectivului act normativ.

Astfel, neconstituționalitatea de natură extrinsecă a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 186/1999 nu poate fi opusă textului criticat, introdus prin art. I pct. 25 din Legea nr. 597/2002, lege supusă cu totul altor condiții de adoptare și intrare în vigoare decât cele ale ordonanței de urgență ce fusese respinsă și abrogată anterior ridicării excepției.

Susținerea autorului excepției că textul criticat pentru neconstituționalitate ar trebui „completat astfel încât să excludă posibilitatea ultraactivării legii care instituie procedura falimentului, care, deși valabilă în momentul dării hotărârii de deschidere a procedurii, este susceptibilă de vicii de natura celor invocate în legătură cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 186/1999, care completează Legea nr. 83/1998”, nu poate fi primită întrucât astfel Curtea s-ar transforma în legislator pozitiv, substituindu-se Parlamentului, ceea ce nu este posibil. Potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra problemelor de drept, fără a putea modifica sau completa prevederea legală supusă controlului*”.

În legătură cu susținerea, făcută cu prilejul dezbaterilor în fața Curții Constituționale (și în notele scrise depuse de

una din părți), în sensul că „Ordonanța de urgență a Guvernului (respinsă și abrogată de Parlament) este însă, deopotrivă, lovită și de nulitate“, Curtea observă că în Constituție nu este prevăzută sancțiunea nulității pentru actele normative, care, de altfel, ar presupune efecte retroactive, interzise de art. 15 alin. (2) din Constituție, precum

și de art. 147 alin. (4) din Constituție, care stabilește că deciziile Curții Constituționale „au putere numai pentru viitor“.

De altfel, autoritatea legiuitoare competentă să exercite controlul parlamentar asupra ordonanțelor Guvernului, în virtutea prerogativelor sale, a respins și a abrogat ordonanța în cauză prin două legi succesive.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 83/1998 privind procedura falimentului băncilor, astfel cum a fost modificat și completat prin art. I pct. 25 din Legea nr. 597/2002, excepție ridicată de Parchetul de pe lângă Tribunalul București în Dosarul nr. 5.615/2000 al Tribunalului București — Secția a VII-a comercială.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 ianuarie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE MINISTERUL ECONOMIEI ȘI COMERȚULUI

ORDIN

**pentru aprobarea Prescripției tehnice PT C 2-2003, ediția 1,
„Cerințe tehnice privind regimul chimic al cazanelor de abur, de apă caldă și de apă fierbinte“**

În aplicarea Hotărârii Guvernului nr. 1.340/2001 privind organizarea și funcționarea Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 21 ianuarie 2002, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 738/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Comerțului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 7 iulie 2003, având în vedere referatul de aprobare prezentat,

ministrul economiei și comerțului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Prescripția tehnică PT C 2-2003, ediția 1, „Cerințe tehnice privind regimul chimic al cazanelor de abur, de apă caldă și de apă fierbinte“,

cuprinsă în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei și comerțului,
Dan Ioan Popescu

București, 15 decembrie 2003.
Nr. 333.

*) Anexa se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 bis în afara abonamentului și se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial“, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI COMERȚULUI

O R D I N**pentru aprobarea Prescripției tehnice PT C 11-2003, ediția 1,
„Cerințe tehnice privind sistemele de automatizare aferente centralelor termice“**

În aplicarea Hotărârii Guvernului nr. 1.340/2001 privind organizarea și funcționarea Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 21 ianuarie 2002, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 738/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Comerțului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 7 iulie 2003, având în vedere referatul de aprobare prezentat,

ministrul economiei și comerțului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Prescripția tehnică PT C 11-2003, ediția 1, „Cerințe tehnice privind sistemele de automatizare aferente centralelor termice“, cuprinsă în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei și comerțului,
Dan Ioan Popescu

București, 15 decembrie 2003.
Nr. 336.

*) Anexa se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 bis în afara abonamentului și se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial“, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR,
APELOR ȘI MEDIULUI
Nr. 6 din 6 ianuarie 2004

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 22 din 14 ianuarie 2004

O R D I N**pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea Comisiei interministeriale
pentru autorizarea îngrășămintelor în vederea înscrierii în lista îngrășămintelor autorizate,
cu mențiunea RO-ÎNGRĂȘĂMÂNT, pentru utilizarea și comercializarea în România**

Văzând Referatul de aprobare nr. 129.897 din 23 decembrie 2003 al Direcției generale de implementare și reglementare,

în baza prevederilor Legii protecției mediului nr. 137/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în baza Hotărârii Guvernului nr. 716/2001 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a îngrășămintelor chimice din producția internă și din import, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 739/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 743/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările ulterioare,

ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului și ministrul sănătății emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind organizarea și funcționarea Comisiei interministeriale pentru autorizarea îngrășămintelor în vederea înscrierii în lista îngrășămintelor autorizate cu mențiunea RO-ÎNGRĂȘĂMÂNT, pentru utilizarea și comercializarea în România, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Comisia interministerială pentru autorizarea îngrășămintelor în vederea înscrierii în lista îngrășămintelor autorizate cu mențiunea RO-ÎNGRĂȘĂMÂNT, pentru utilizarea și comercializarea în România, funcționează în cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului — Direcția generală de implementare și reglementare.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor, al ministrului apelor și protecției mediului și al ministrului sănătății și familiei nr. 263/722/494/2001 pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea Comisiei interministeriale pentru autorizarea și omologarea îngrășămintelor folosite în România, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 591 din 20 septembrie 2001.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului,
Petre Daea,
secretar de stat

Ministrul sănătății,
Ovidiu Brînzan

REGULAMENT**privind organizarea și funcționarea Comisiei interministeriale pentru autorizarea îngrășămintelor în vederea înscrierii în lista îngrășămintelor autorizate cu mențiunea RO-ÎNGRĂȘĂMÂNT, pentru utilizarea și comercializarea în România****Dispoziții generale**

Art. 1. — În România, utilizarea și comercializarea îngrășămintelor chimice se fac pe baza autorizării acestora de către Comisia interministerială pentru autorizarea îngrășămintelor în vederea înscrierii în lista îngrășămintelor autorizate cu mențiunea RO-ÎNGRĂȘĂMÂNT, pentru utilizarea și comercializarea în România, denumită în continuare *Comisie*.

Art. 2. — În înțelesul prezentului regulament, sub denumirea de *îngrășămintele* sunt cuprinse toate produsele destinate pentru îmbunătățirea fertilității solului și a nutriției plantelor, aplicate atât pe sol, cât și pe plante, ca amendamente de sol, îngrășămintele chimice, îngrășămintele organominerale, îngrășămintele biologice și stimulatori de creștere.

Art. 3. — (1) În România nu se autorizează pentru utilizare îngrășămintele naturale și nămolurile de la stațiile de epurare, produse pe teritoriul altor state.

(2) În România, îngrășămintele organice naturale sau compostate nu necesită autorizare.

(3) Composturile pregătite special pentru cultura ciupercilor și însămânțate cu miceliu nu necesită autorizare și se pot utiliza în România după efectuarea unei analize de control al calității, efectuată de către un laborator autorizat pentru analize de îngrășămintele.

Art. 4. — (1) Îngrășămintele care provin din Uniunea Europeană și poartă mențiunea EC FERTILIZER nu necesită autorizare pentru folosire în România.

(2) Îngrășămintele ce poartă mențiunea EC FERTILIZER, pentru a putea fi introduse în România, trebuie să fie însoțite de un buletin de analiză efectuat în România de către un laborator autorizat pentru analize de îngrășămintele.

Art. 5. — (1) Îngrășămintele ce se utilizează în România, altele decât cele menționate la art. 3 alin. (3) și art. 4 alin. (1), trebuie autorizate în vederea înscrierii în lista îngrășămintelor autorizate cu mențiunea RO-ÎNGRĂȘĂMÂNT, pentru utilizarea și comercializarea în România.

(2) Îngrășămintele autorizate și omologate în România de către Comisie, folosite în România, conform legislației în vigoare, până la apariția prezentului ordin, vor fi înscrise în lista îngrășămintelor autorizate, primind mențiunea RO-ÎNGRĂȘĂMÂNT.

(3) Această mențiune va fi înscrisă pe certificatele de omologare.

(4) Îngrășămintele fabricate în România și pe teritoriul altor state nemembre ale Uniunii Europene, prevăzute în lista cuprinsă în anexa nr. 1, vor fi înscrise în lista îngrășămintelor autorizate cu mențiunea RO-ÎNGRĂȘĂMÂNT, pe baza buletinului de analiză eliberat producătorului de

către Institutul de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie, a avizului sanitar și a avizului de mediu.

(5) În cazul îngrășămintelor prevăzute în lista din anexa nr. 1, care provin din state nemembre ale Uniunii Europene și au obținut mențiunea RO-ÎNGRĂȘĂMÂNT, trebuie să se efectueze la fiecare import analiza de calitate la un laborator autorizat pentru analize de îngrășămintele din România.

(6) Pentru autorizarea și înscrierea în lista îngrășămintelor autorizate cu mențiunea RO-ÎNGRĂȘĂMÂNT, îngrășămintele destinate fertilizării plantelor de apartament și gazonului se testează un singur ciclu de producție.

Art. 6. — Activitatea de cercetare-testare în vederea autorizării îngrășămintelor are drept scop cunoașterea însușirilor fizico-chimice și biologice ale acestora, a influenței lor asupra solului, subsolului și apelor subterane, în vederea prevenirii poluării mediului, precum și a influenței asupra producției plantelor și a calității recoltei.

CAPITOLUL I**Componența Comisiei**

Art. 7. — Comisia se organizează și funcționează în cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului — Direcția generală de implementare și reglementare.

Art. 8. — (1) Comisia este condusă de un președinte și are în componența sa 4 vicepreședinți, 10 membri și un secretar permanent, conform prevederilor anexei nr. 2.

(2) Membrii Comisiei sunt delegați permanenți ai ministerelor și institutelor de cercetări cu responsabilități în domeniu și sunt desemnați de conducătorii instituțiilor respective.

Art. 9. — Calitatea de membru al Comisiei este incompatibilă cu calitatea de membru în organele de administrație și conducere ale societăților care au ca obiect de activitate fabricarea, importul și utilizarea îngrășămintelor chimice.

Art. 10. — Comisia se întrunește trimestrial în ședință, la convocarea secretarului, care se face cu minimum 5—7 zile înainte de ziua fixată pentru ținerea acesteia, prezentându-se ordinea de zi. De asemenea, Comisia se poate întruni și în mod excepțional, la convocarea președintelui sau a unuia dintre vicepreședinți.

Art. 11. — (1) Ședințele sunt conduse de președinte sau, în lipsa acestuia, de un vicepreședinte, desemnat de acesta.

(2) Procesele-verbale ale ședințelor se redactează de secretarul Comisiei într-un registru parafat și numerotat.

(3) Comisia este legal constituită când se întrunesc trei pături din numărul membrilor acesteia, iar hotărârile se iau cu votul a trei pături din numărul membrilor prezenți.

(4) La ședințele Comisiei pot participa, ca invitați, fără drept de vot, specialiști implicați în analizarea și testarea produselor în vederea autorizării.

CAPITOLUL II

Atribuțiile Comisiei

Art. 12. — Comisia autorizează noile îngrășăminte din producția internă și din import, altele decât cele prevăzute la art. 3 alin. (3) și art. 4 alin. (1), pentru folosirea acestora în agricultură și silvicultură.

Art. 13. — Institutul de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie, denumit în continuare *I.C.P.A.*, este autoritatea desemnată de Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului să execute testarea îngrășămintelor noi din producția internă și din import în rețeaua oficială de testare, în vederea autorizării îngrășămintelor noi din producția internă și din import și a înscrierii acestora în lista îngrășămintelor autorizate cu mențiunea RO-ÎNGRĂȘĂMÂNT.

Art. 14. — (1) Îngrășămintele noi din producția internă și din import, care se dovedesc eficiente din primul an de testare, primesc autorizație provizorie conform modelului prevăzut în anexa nr. 3.

(2) Autorizația provizorie are drept scop să permită producerea sau importul unor cantități necesare verificării în condiții de producție, inclusiv stabilirea metodelor de manipulare și aplicare cu utilaje agricole, precum și testarea pieței. Cantitățile produse sau importate nu trebuie să depășească necesarul pentru 9.000 ha în cazul culturilor cerealiere, plante tehnice, culturi furajere, respectiv 1.000 ha pentru pomi, viță de vie, culturi de legume și 10 ha pentru flori.

(3) Îngrășămintele noi din producția internă și din import, care după autorizarea provizorie sunt la fel de eficiente un ciclu de producție, se autorizează, eliberându-se autorizația definitivă cu mențiunea RO-ÎNGRĂȘĂMÂNT, conform modelului prezentat în anexa nr. 4.

Art. 15. — Comisia retrace autorizația pentru îngrășămintele noi din producția internă și din import în următoarele situații:

a) dacă acestea conțin produse de uz fitosanitar, având componente active neautorizate pentru utilizare prin normele Uniunii Europene;

b) dacă în perioada de testare, după autorizarea provizorie, nu dovedesc că sunt eficiente;

c) dacă producătorul sau reprezentantul acestuia nu respectă compoziția certificată la autorizare cu abateri relative care depășesc $\pm 2\%$, constatate prin analize fizico-chimice de către un laborator autorizat pentru analize de îngrășămintele.

CAPITOLUL III

Autorizarea îngrășămintelor în vederea înscrierii în lista îngrășămintelor autorizate pentru utilizarea și comercializarea în România cu mențiunea RO-ÎNGRĂȘĂMÂNT

Art. 16. — (1) Cererile pentru autorizarea îngrășămintelor noi din producția internă sau din import, în vederea înscrierii în lista îngrășămintelor autorizate pentru folosirea în România cu mențiunea RO-ÎNGRĂȘĂMÂNT, se depun de agenții economici, persoane juridice, la Biroul unic din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului.

(2) Cererea pentru autorizarea îngrășămintelor noi din producția internă și din import se întocmește în două exemplare conform modelului prezentat în anexa nr. 5.

(3) Cererea pentru autorizare este însoțită de documentele prevăzute în anexa nr. 6 atât în original, cât și în copie.

(4) Cererea pentru autorizarea îngrășămintelor noi din producția internă și din import, în vederea înscrierii în lista îngrășămintelor autorizate pentru folosirea în România cu mențiunea RO-ÎNGRĂȘĂMÂNT, împreună cu documentele prevăzute la alin. (3) se transmit I.C.P.A. în termen de 5 zile de la primirea acestora.

(5) Secretariatul Comisiei va deschide un registru pentru înregistrarea cererilor privind autorizarea îngrășămintelor și va păstra copiile de pe documentele depuse.

Art. 17. — (1) În cadrul I.C.P.A. se constituie un grup de lucru pentru acordarea de sprijin, în vederea întocmirii și completării dosarului tehnic, agenților economici care solicită autorizarea îngrășămintelor.

(2) Dosarul tehnic trebuie să conțină următoarele:

— datele de identificare a societății;

— informații referitoare la efectele asupra sănătății și a mediului, împreună cu informații de securitate (aviz sanitar și aviz de mediu);

— informații agronomice obținute în urma testărilor în rețeaua oficială;

— informații referitoare la metodele de analiză și rezultate;

— propunerea grupului de lucru din cadrul I.C.P.A. pentru autorizarea îngrășămintelor noi în vederea înscrierii în lista îngrășămintelor autorizate ce poartă mențiunea RO-ÎNGRĂȘĂMÂNT;

— alte informații considerate utile.

(3) După întocmire dosarul tehnic se va prezenta Comisiei în vederea autorizării îngrășămintelor noi.

Art. 18. — (1) Agenții economici, persoane juridice, care solicită autorizarea îngrășămintelor noi în vederea înscrierii în lista îngrășămintelor autorizate cu mențiunea RO-ÎNGRĂȘĂMÂNT, pentru utilizarea și comercializarea în România, se adresează I.C.P.A. în termen de 5 zile de la data depunerii cererii, pentru contractarea activității de testare în rețeaua oficială de testare a îngrășămintelor.

(2) Rețeaua oficială de testare a îngrășămintelor noi pentru autorizarea acestora este organizată de I.C.P.A. în colaborare cu institutele și stațiunile de cercetare de profil, precum și cu unele stațiuni zonale de cercetare agricolă, conform prevederilor anexei nr. 7.

Art. 19. — (1) Amestecurile de îngrășăminte cu pesticide supuse autorizării în vederea înscrierii în lista îngrășămintelor autorizate cu mențiunea RO-ÎNGRĂȘĂMÂNT trebuie să fie însoțite de certificatul de autorizare și/sau omologare, eliberat de Comisie pentru autorizarea și/sau omologarea produselor de uz fitosanitar. Pesticidele care intră în amestecul cu îngrășămintele supuse autorizării și/sau omologării trebuie să conțină numai substanțe active permise la utilizare, conform normelor Uniunii Europene.

(2) Amestecurile de îngrășăminte chimice cu pesticide supuse autorizării, ale căror pesticide nu au fost omologate în România, se autorizează numai în condițiile în care substanțele active ale pesticidelor sunt autorizate pentru utilizare conform normelor Uniunii Europene, urmând procedura obișnuită de testare în paralel de către I.C.P.A. și de institutele abilitate pentru testarea produselor de uz fitosanitar.

(3) Toate amestecurile de îngrășăminte cu pesticide vor purta etichete pe ambalaje, pe care se va înscrie grupa de toxicitate și se vor menționa expres, în limba română, condițiile privind manipularea, transportul și măsurile de securitate a personalului, care trebuie respectate la folosirea acestora.

(4) Aceleași mențiuni exprese vor fi notificate și în tehnologiile de utilizare a acestor amestecuri de produse.

Art. 20. — (1) Pentru îngrășămintele și/sau amestecurile de îngrășăminte cu pesticide din producția internă și din import, supuse testării în vederea autorizării, solicitantul este obligat să obțină avizul sanitar.

(2) În acest scop I.C.P.A. va transmite o solicitare către Institutul de Sănătate Publică București, împreună cu buletinul de analiză fizico-chimică elaborat de I.C.P.A. și documentația privind compoziția chimică completă a produsului și informații de securitate.

(3) Pentru îngrășăminte în amestec cu pesticide se va depune în plus documentația privind toxicitatea acută a produsului.

Art. 21. — Pentru îngrășămintele și/sau amestecurile de îngrășăminte cu pesticide noi din producția internă și din import, supuse testării, solicitantul este obligat să obțină avizul de mediu care se eliberează de Departamentul protecția mediului din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului pe baza fișei de caracterizare ecotoxicologică a produsului și a buletinelor de analiză fizico-chimică emise de I.C.P.A., precum și a altor informații care pot fi solicitate.

Art. 22. — I.C.P.A. prezintă Comisiei dosarul tehnic și propunerea de înscriere a produsului în lista îngrășămintelor autorizate cu mențiunea RO-ÎNGRĂȘĂMÂNT.

Art. 23. — (1) Comisia, în baza dosarului tehnic prezentat, hotărăște autorizarea și înscrierea în lista îngrășămintelor autorizate pentru utilizarea și comercializarea în România cu mențiunea RO-ÎNGRĂȘĂMÂNT.

(2) La cererea producătorilor de îngrășăminte și a agenților economici, în cazuri excepționale, când sunt necesare încercări și experimentări suplimentare pentru același produs testat inițial, perioada autorizării provizorii se prelungește cu un an.

(3) Agenții economici care suportă cheltuielile de autorizare au drept de exclusivitate asupra produsului respectiv în următorii 5 ani de la data autorizării.

Art. 24. — Agenții economici, persoane juridice, care au solicitat testarea îngrășămintelor noi în vederea autorizării, pun la dispoziție I.C.P.A., în mod gratuit, cantitățile de produse stabilite prin contractul de testare, pentru testarea în câmpuri experimentale.

Art. 25. — (1) Orice schimbare intervenită în formula îngrășământului, respectiv schimbarea conținutului în substanță activă, a caracteristicilor fizico-chimice, schimbarea tehnologiei, înseamnă obținerea unui produs nou ce se va supune în mod obligatoriu testelor de autorizare.

(2) Producătorii de îngrășăminte autorizate sunt răspunzători pentru menținerea produsului la parametrii și calitatea pe care acesta l-a avut la data autorizării.

Art. 26. — (1) I.C.P.A. va stabili la încheierea contractului de testare cu agenții economici, persoane juridice, care solicită autorizarea îngrășămintelor noi produse în țară sau din import următoarele:

— culturile la care urmează să se facă testarea îngrășămintelor noi;

— cantitățile de îngrășăminte noi și data până la care acestea trebuie predate I.C.P.A.

(2) Produsele care nu se depun în termenele și cantitățile stabilite prin contractul de testare vor fi testate în anul următor, cu excepția celor folosite în sere.

Art. 27. — (1) Comisia actualizează anual, pe baza documentației depuse de I.C.P.A., lista cuprinzând îngrășămintele autorizate pentru folosire în agricultură și silvicultură, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Lista va cuprinde produsul, denumirea comercială, numărul și data autorizației, substanța activă, caracteristicile fizico-chimice, dozele sau concentrațiile de aplicare, culturile la care îngrășământul a fost testat.

Art. 28. — Comisia este organismul care soluționează, pe baza documentației întocmite de autoritatea în domeniu, sesizările și reclamațiile de piraterie a producerii și comercializării îngrășămintelor.

Art. 29. — Tarifele care se percep pentru testare în rețeaua oficială de testare a îngrășămintelor noi, precum și pentru autorizare sunt prezentate în anexa nr. 8.

Art. 30. — Anexele nr. 1—8 fac parte integrantă din prezentul regulament.

LISTĂ

1. Azotat de amoniu (33,5—34,5% N)	14. Complex 15—15—15
2. Azotat de uree (34,2% N)	15. Complex 13—26—13
3. Ureosulfat de amoniu (33% N)	16. Fosfat diamoniacal (DAP) 16—48—0
4. Nitrocalcar (27,5%)	17. Complex 12—52—0
5. Uree (46,0% N)	18. Uree cu bor 2%
6. Superfosfat simplu (16—22% P ₂ O ₅)	19. Uree cu zinc 2—5%
7. Superfosfat concentrat (42—51% P ₂ O ₅)	20. Complex 23—23—0
8. Superfosfat simplu cu bor 0,2%	21. Complex 13—32—0
9. Superfosfat simplu cu zinc 1,5%	22. Complex 9—24—24
10. Complex 27—13,5—0	23. Fosforita activată granulată (20% P ₂ O ₅)
11. Complex 22—22—0	24. Fosforita activată pulbere (20—24% P ₂ O ₅)
12. Complex 22—11—11	25. Fosfat de uree 17—44—0
13. Complex 16—16—16	26. Îngrășământ lichid cu azot A—320

COMPONENȚA**Comisiei interministeriale pentru autorizarea îngrășămintelor în vederea înscrierii în lista îngrășămintelor autorizate cu mențiunea RO-ÎNGRĂȘĂMÂNT, pentru utilizarea și comercializarea în România**

Președinte — secretarul de stat din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, în a cărei competență este activitatea de folosire a îngrășămintelor

Vicepreședinți:

1. directorul general al Direcției generale de implementare și reglementare din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului
2. reprezentantul Departamentului protecția mediului din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului
3. reprezentantul Ministerului Sănătății
4. directorul I.C.P.A.

Membri:

1. șeful Laboratorului de agrochimie și nutriția plantelor din cadrul I.C.P.A.
2. șeful colectivului de certificare a calității îngrășămintelor din cadrul I.C.P.A.
3. șeful Laboratorului de agrochimie și pedologie din cadrul Institutului de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Fundulea

4. directorul științific al Institutului de Cercetare-Dezvoltare pentru Legumicultură și Floricultură Vidra

5. directorul științific al Institutului de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură Mărăcineni

6. directorul științific al Institutului de Cercetare-Dezvoltare pentru Viticultură și Vinificație Valea Călugărească

7. directorul științific al Institutului de Cercetări și Amenajări Silvice

8. directorul științific al Institutului de Biologie și Nutriție Animală

9. reprezentantul Ministerului Sănătății

10. reprezentantul Departamentului protecția mediului din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului

Secretar — specialistul cu probleme de îngrășămintele din cadrul Direcției generale de implementare și reglementare din Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului.

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR, APELOR ȘI MEDIULUI
Comisia interministerială pentru autorizarea îngrășămintelor
în vederea înscrierii în lista îngrășămintelor autorizate
cu mențiunea RO-ÎNGRĂȘĂMÂNT, pentru utilizarea
și comercializarea în România

AUTORIZAȚIE PROVIZORIE Nr.

În baza rezultatelor obținute în rețeaua oficială de testare a îngrășămintelor și a certificării calității, prezentate în Dosarul tehnic nr. al Institutului de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie, Comisia, întrunită în ședință la data de, a autorizat pe o durată de ani folosirea în agricultură și silvicultură a produsului descris mai jos:

Denumirea comercială

Producătorul/Solicitantul autorizației

Caracteristici fizico-chimice

.....

Speciile de plante la care s-a testat produsul

.....

.....

Modul de folosire

.....

.....

Măsuri de igienă și tehnica securității muncii

.....

Măsuri pentru protecția mediului, a sănătății oamenilor și a animalelor

.....

.....

Prezenta autorizație este valabilă până la data de

Președinte,

.....

ANEXA Nr. 4
la regulament

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR, APELOR ȘI MEDIULUI
Comisia interministerială pentru autorizarea îngrășămintelor
în vederea înscrierii în lista îngrășămintelor autorizate
cu mențiunea RO-ÎNGRĂȘĂMÂNT, pentru utilizarea
și comercializarea în România

A U T O R I Z A Ţ I E Nr.

(RO-ÎNGRĂȘĂMÂNT)

În baza rezultatelor obținute în rețeaua oficială de testare a îngrășămintelor și a certificării calității, prezentate în Dosarul tehnic nr. al Institutului de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie, Comisia, întrunită în ședință la data de, a autorizat pentru folosirea în agricultură și silvicultură produsul descris mai jos:

Denumirea comercială

Producătorul/Solicitantul autorizării

Caracteristici fizico-chimice

.....

Compoziția chimică

.....

Speciile de plante la care s-a testat produsul

.....

Modul de folosire

.....

Perioada de valabilitate a produsului

Măsuri de igienă și tehnica securității muncii

.....

Măsuri pentru protecția mediului, a sănătății oamenilor și a animalelor

Orice modificare în compoziția fizică, chimică sau în denumirea produsului va face obiectul unei noi cereri de autorizare.

Președinte,

.....

Nr. de înregistrare din

CERERE**pentru autorizarea îngrășămintelor noi din producția internă și din import****I. Persoane juridice**

Agentul economic, cu sediul în localitatea, str.
nr., județul/sectorul, înregistrat la registrul comerțului sub nr., cod unic de înregistrare
nr., reprezentat prin domnul/doamna, în calitate de reprezentant legal, posesor
al buletinului/cărții de identitate seria nr., codul numeric personal

II. Solicit:

— autorizarea produsului, în calitate de producător
intern, importator, distribuitor

III. Produsul are următoarele caracteristici fizico-chimice și biologice:

.....
.....
.....

Producătorul de îngrășăminte noi își dă acordul pentru distribuitorul, în
vederea autorizării produsului.

Data

.....

(numele și prenumele)

.....

(semnătura)

DOCUMENTAȚIA**care se depune de către agenții economici, persoane juridice,
în vederea autorizării îngrășămintelor chimice noi**

1. Caracterizarea produsului de către producător	4. Buletine de analiză referitoare la compoziția fizico-chimică a îngrășămintelor și metodele de analiză utilizate
2. Acordul producătorului de îngrășăminte pentru distribuitorul care solicită omologarea	5. Alte informații considerate utile.
3. Informații referitoare la efectele asupra sănătății și a mediului, împreună cu informații de securitate	

REȚEAUA OFICIALĂ**de testări pentru îngrășăminte noi în vederea autorizării**

Pentru testarea calității și eficienței îngrășămintelor noi a fost înființată prin Dispoziția Academiei de Științe Agricole și Silvicultură nr. 317/1976, actualizată prin Dispoziția nr. 397/1993, rețeaua oficială de testări pentru îngrășăminte noi în vederea autorizării. Rețeaua menționată este organizată de către I.C.P.A. în colaborare cu unități de cercetare

din cadrul Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și funcționează în subordinea I.C.P.A. pe baza următoarelor principii:

1. Rețeaua de experiențe cu caracter de testare și încercare a îngrășămintelor noi este amplasată la institutelor

și stațiunile de profil, precum și în unele stațiuni experimentale de importanță zonală, conform anexei nr. 7.1.

2. Rețeaua de experiențe pentru testarea îngrășămintelor funcționează pe bază de contracte încheiate între I.C.P.A. și unitățile experimentatoare, iar finanțarea se face de către I.C.P.A. prin contracte încheiate de acesta cu agenții economici, persoane juridice, care solicită testarea unor îngrășăminte și certificarea calității în vederea autorizării.

3. Analizele privind însușirile calitative și controlul calității îngrășămintelor se execută în laboratorul de agrochimie al I.C.P.A. prin metode adecvate și în acord cu

standardele ISO, corespunzător criteriilor stabilite prin Regulamentul privind organizarea și funcționarea Comisiei interministeriale pentru autorizarea îngrășămintelor în vederea înscrierii în lista îngrășămintelor autorizate cu mențiunea RO-ÎNGRĂȘĂMÂNT, pentru utilizarea și comercializarea în România.

4. Datele centralizate din rețeaua de experimentare pentru testarea îngrășămintelor și concluziile sunt prezentate Comisiei în dosarul tehnic.

5. Metodologia de testare este cea prevăzută în anexa nr. 7.2.

ANEXA Nr. 7.1

REȚEAUA

experiențelor cu caracter de testare și încercare a noilor tipuri de îngrășăminte

1. Institutul de Cercetări pentru Pedologie și Agrochimie, baza experimentală: laboratorul de agrochimie și casa de vegetație

2. Institutul de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Fundulea, Baza Experimentală Fundulea (încercări la grâu, porumb, floarea-soarelui și soia)

3. Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru cartof și sfeclă de zahăr, Baza Experimentală Brașov (încercări la cartof)

4. Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Legumicultură și Floricultură, Baza Experimentală Vidra (încercări în câmp și în seră la legume)

5. Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură Mărăcineni, Baza Experimentală Mărăcineni (încercări la pomi)

6. Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Viticultură și Vinificație Valea Călugărească, Baza Experimentală Valea Călugărească (încercări la vița de vie)

7. Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Cultura Plantelor pe Nisipuri Dăbuleni, Baza Experimentală Dăbuleni (încercări la grâu, porumb și vița de vie)

8. Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Combaterea Eroziunii Solului, Baza Experimentală Perieni (încercări la grâu și porumb)

9. Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Pajiști Brașov, Baza Experimentală Măgurele (încercări la pajiști naturale)

10. Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare Brăila, bazele experimentale din terasă și Insula Mare a Brăilei (încercări la porumb, cartof, floarea-soarelui și soia)

11. Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare Pitești (încercări la grâu și porumb)

12. Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Valu lui Traian (încercări la grâu, porumb, floarea-soarelui și soia)

13. Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Podu Iloaiei (încercări la grâu și porumb)

14. Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Oradea (încercări la grâu și porumb)

15. Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Caracal, Drăgănești-Vlașca (încercări la grâu, porumb, floarea-soarelui și soia)

16. Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare Agricolă pentru Legumicultură Ișalnița (încercări la principalele specii de legume)

17. Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare Horticultură Târgu Jiu (încercări la grâu, cartof, vița de vie, măr și prun)

18. Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare Pomicolă Caransebeș (încercări la măr și prun)

19. Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Viticultură și Vinificație Drăgășani

20. Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară Cluj-Napoca (încercări la grâu, porumb, legume și pomi fructiferi)

21. Institutul de Cercetări pentru Biologie Iași (încercări la diferite culturi)

22. Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Legumicultură Bacău

23. Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice

NOTĂ:

• Testarea îngrășămintelor se face diferențiat, în funcție de tip, numai în unele unități și zone pentru care îngrășămintele respective prezintă interes.

• În funcție de necesitatea testelor, I.C.P.A. poate propune înscrierea în rețeaua de testări și a altor unități.

SCHEMA UNITARĂ
de experimentare în rețeaua de testare a îngrășămintelor

În funcție de tipul de îngrășământ ce urmează să fie testat, I.C.P.A. stabilește cu solicitantul testării câmpurile experimentale în care se va efectua testarea, pentru a asigura atât cerințele de autorizare, cât și o zonare minimă.

Schema unitară de experimentare

Testarea se face cu 2 sau 3 martori:

- nefertilizat (M_1)
- fertilizat cu azotat de amoniu sau uree și superfosfat (M_2)
- fertilizat cu azotat de amoniu, respectiv uree, superfosfat și sare potasică (M_3).

În cazul testării unor îngrășăminte complexe, precum și pentru fertilizarea de bază, la testarea îngrășămintelor foliare se pot utiliza ca martori și îngrășămintele complexe omologate: K 27:13,5:0, K 16:48:0, respectiv K 22:11:11 și K 16:16:16.

Norma de fertilizare și hibridul sau soiul vor fi cele considerate optime (raionate) în zona de cultură respectivă.

Îngrășămintele solide se vor aplica o dată cu lucrările de pregătire a solului pentru semănat (plantat).

Îngrășămintele lichide se vor aplica în proporție de două treimi o dată cu pregătirea solului pentru semănat (plantat) și în proporție de o treime în timpul vegetației, în faza de creștere intensivă a plantelor.

Aplicarea îngrășămintelor tip LSA în timpul vegetației la culturile prășitoare este indicată o dată cu prașila I sau a II-a, prin distribuire între rânduri fără contactarea directă a plantelor (se recomandă aplicarea cu instalația de distribuire prin furtun la baza brazdelor, montată pe cultivator).

La pomi, viță de vie și pajiști, aplicarea îngrășămintelor solide și lichide se va face astfel încât să se asigure valorificarea cât mai bună a substanței active din îngrășămintele testate în anul aplicării.

Îngrășămintele complexe foliare se vor aplica în variante fertilizate cu îngrășămintă solide (la nivelul martorului fertilizat) prin stropire pe plante, în cantitățile, concentrațiile și fazele indicate în prospectele specifice de utilizare.

La culturile de câmp: porumb, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui etc. se vor aplica 2—3 stropiri cu cantități de circa 500 l soluție/ha, în care concentrațiile de îngrășămintă vor fi de 0,5—1%.

La viță de vie și pomi fructiferi: 4—5 stropiri, folosindu-se la fiecare stropire 10 l produs/ha, în concentrație de aplicare 1% (1.000 l soluție/ha), stropiri posibil de asociat cu aplicarea diferitelor pesticide de combatere a bolilor și dăunătorilor (față de care prezintă compatibilitate).

Prima aplicare a tratamentului se execută cu 2—3 zile înainte sau după înflorire, iar următoarele, la 15—18 zile, o dată cu tratamentele fitosanitare.

La pajiști se execută un tratament printr-o stropire cu 8—10 l soluție/ha pentru fiecare coasă, în concentrație de 1% în fazele de dezvoltare vegetativă a frunzelor.

În variantele martor se va executa o stropire cu o cantitate echivalentă de apă. Alături de aceasta, în experiențele cu îngrășămintă foliare se recomandă introducerea unei variante martor suplimentare, un îngrășământ foliar omologat (Folifag, CF-231, CF-411 etc.) aplicat în aceleași concentrații ca și îngrășămintele complexe foliare care se propun spre testare.

În vederea interpretării corecte a rezultatelor experimentale asupra îngrășămintelor testate, în raportul (darea de seamă) la contract se vor preciza tipul de sol pe care s-a efectuat experiența și principalii indici agrochimici: pH, conținut de humus, azot total, fosfor total și mobil, potasiu mobil, pe adâncimea de 0—20 cm sau de 0—30 cm.

De asemenea, se vor menționa: norma de fertilizare, soiul sau hibridul, datele climatice cu privire la precipitații și temperaturi, comparative cu media multianuală, precum și o scurtă caracterizare a condițiilor climatice în raport cu cerințele culturii la care se efectuează testarea.

TARIFE
care se percep pentru testarea și autorizarea îngrășămintelor

1. Tarifele care se percep și se încasează și Mediului pentru autorizarea îngrășămintelor de către Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor sunt:

a) pentru autorizație — 150 euro/îngrășământ, inclusiv variantele de compoziție;

b) pentru schimbarea denumirii îngrășămintelor autorizate — 50 euro/îngrășământ.

Tarifele care se achită de firmele românești sau străine Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului se depun în contul acestuia.

2. Tarifele care se percep și se încasează de I.C.P.A. pentru testarea îngrășămintelor în rețeaua organizată în colaborare cu unități de cercetare din subordinea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” se utilizează conform normelor legale în vigoare.

Tarifele pentru testare sunt:

a) pentru îngrășămintele lichide care se aplică pe plante (foliare) și îngrășămintele biologice — 500 euro/test pe fiecare specie de plantă și punct (loc) de cercetare, inclusiv

analiza recoltei, a solului și certificarea compoziției chimice și a calității produsului testat;

b) pentru îngrășămintele solide care se aplică în sol — 550 euro/test pe fiecare specie de plantă și punct (loc) de cercetare, inclusiv analiza recoltei, a solului și certificarea compoziției chimice și a calității produsului testat.

3. Tariful care se percepe și se încasează de Ministerul Sănătății pentru emiterea avizului sanitar este de 50 euro pentru fiecare produs.

4. Tariful care se percepe și se încasează de Departamentul protecția mediului din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului pentru emiterea avizului de mediu este de 50 euro pentru fiecare produs.

Tarifele menționate în euro se percep în lei, la cursul oficial de schimb al Băncii Naționale a României pentru ziua în care se face plata.

P R E Ț U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2004
— pe suport tradițional —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoarea abonamentului anual — lei —	Valoarea abonamentului trimestrial — lei —			
			Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	9.875.000	2.468.750	2.715.750	2.987.500	3.286.000
2.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*)	1.780.000	—	—	—	—
3.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	7.900.000	1.975.000	1.975.000	1.975.000	1.975.000
4.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	12.500.000	3.125.000	3.125.000	3.125.000	3.125.000
5.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	2.530.000	632.500	632.500	632.500	632.500
6.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	10.680.000	2.670.000	2.670.000	2.670.000	2.670.000
7.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	9.850.000	2.462.500	2.462.500	2.462.500	2.462.500
8.	Colecția Legislația României	2.500.000	625.000	687.500	756.500	832.500
9.	Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	4.150.000	1.038.000	1.141.500	1.255.500	1.381.500
10.	Repertoriul actelor normative	625.000	—	—	—	—
11.	Decizii ale Curții Constituționale	470.000	—	—	—	—
12.	Ediții trilingve	2.500.000	—	—	—	—

*) Cu excepția numerelor bis în care se publică acte cu un volum extins și care interesează doar un număr restrâns de utilizatori.

Toate publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ sunt purtătoare de T.V.A. în cotă de 9%, aceasta fiind inclusă în prețul de abonament.

Pentru siguranța clienților, abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ se pot efectua prin următorii difuzori:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ“ — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, str. Hristo Botev nr. 6 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr.202A (telefon/fax: 212.73.54)
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, str. Banul Udrea nr. 10, (telefon/fax: 411.91.79)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36 (telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)
- ◆ ASTOR-MED — S.R.L. — Iași, str. Sucidava nr. 2, bl. U2, sc. C, ap. 2 (telefon/fax: 0232/27.91.76, 0232/25.84.27)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro